

Beeld Het hart van het Valuascollege, Venlo. Ontwerp: Jeanne Dekkers Architectuur. Foto: Daria Scagliola en Stijn Brakkee

Beeld Fietsenstalling bij het Valuascollege, Venlo. Ontwerp: Jeanne Dekkers Architectuur. Foto: Daria Scagliola en Stijn Brakkee

Twee foto's van het Kröller-Müller Museum illustreren hun verschil in voorkeur. Quists lievelingsfoto toont een muurvlak, een wingerd en (achter glas) een beeld van Isamu Noguchi. Zwarts: 'Toen Quist me uitlegde waarom deze foto de essentie vastlegde, begreep ik dat. Nee, wat hij zei, herinner ik me niet meer. Zelf vind ik een andere foto mooier, van de entree, tussen de bomen, met die weerspiegeling op de glazen gevel. Het museum valt bijna in zijn omgeving weg.' Juist deze foto is pontificaal vooraan in een recente monografie van Quist opgenomen en, naar blijkt, met volle instemming van de architect. Quist: 'Als Kim iets wil vastleggen, dan moet hij dat doen. Dat mag er van mij dan helemaal zijn.'

JEANNE DEKKERS EN DARIA SCAGLIOLA OVER HET VALUASCOLLEGE, VENLO

Jeanne Dekkers bewandelt een soort middenweg, tussen haar bovengenoemde vakgenoten. In haar bureau maakt de PR-medewerker vaak een eerste keuze. Meestal verloopt de samenwerking met fotografen probleemloos maar bij het Valuascollege in Venlo was er veel geheen-en-weer voordat het werk van Daria Scagliola en Stijn Brakkee bevredigend was afgerond. Dekkers: 'Wanneer je als architect een gebouw ontwerpt, heb je een verhaal waardoor je je keuzen bepaalt. Je wilt dat de foto's datzelfde verhaal vertellen. Dat fotografen hun eigen kijk op een

gebouw hebben, is natuurlijk goed. Maar mijn verhaal moet ook te zien zijn en dat duurde hier dus even.' Dekkers' lievelingsfoto toont de hal. 'Dit is het hart van de school, ook omdat ik hier de lockers plaatste. Daar bergden kinderen hun boeken op en daar moeten ze dus heel vaak zijn. Meestal hangen lockers op een treurige plek, vol rommel. Hier dragen ze bij aan het ontmoeten van elkaar'. Dat Dekkers deze foto kiest, komt niet alleen doordat hier haar verhaal getoond wordt. Ze waardeert de inbreng van de fotografen zeer: 'Ze wisten perfect de sfeer te treffen, en de prachtige, zachteparese kleur.'

Scagliola was het wel met deze keuze van Dekkers eens maar betreurde het afvallen van een andere foto. Hierop vormt de nieuwbouw de achtergrond van een enorme hoeveelheid fietsen. Scagliola: 'Dat is nu net zo typerend aan zo'n school'. Ze liet het er ditmaal trouwens niet bij zitten, ook al omdat ze hier een trend signaleerde waarmee ze al langer niet gelukkig is: 'Er is veel veranderd in de architectuurfotografie. Het komt niet vaak meer voor dat je met een architect naar alle foto's kijkt en samen tot conclusies komt. Vroeger had je meer gesprekken, nu zie je op hun site wat ze gekozen hebben. Daar worden de foto's die wij het beste vinden, vaak niet gebruikt'.

In dit geval belde ze op naar het bureau en wist in eerst instantie de PR-medewerker van de kwaliteit van de fietsfoto te overtuigen. Jeanne Dekkers: 'We hebben die foto toen toch op de site gezet en intussen zie ik het bijzondere ervan in.' Zodat ook hier het laatste woord uiteindelijk toch was aan de fotografen. Al moeten die daar blijkbaar wel hun mond soms stevig voor opendoen.